

9-7-69

ὡς εἶναι γνωστὸν, ἡ στρατιωτικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε, τὴν ΚΑ' Συντακτικὴν Πρῆξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἀνέσχετο ἐπὶ τριήμερον τὴν ἰσορροπία τῶν δικαστῶν καὶ τὴν συνταγματικὴν μονιμότητα τῶν εἰσαγγελέων, δυνάμει τῆς συντακτικῆς αὐτῆς πρῆξεως, ἡ Κυβέρνησις ἀπέλυσε τριάνοντα δικαστὰς καὶ εἰσαγγελεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν Πρόεδρον καὶ ἑξ μέλῃ τοῦ Ἄρειου Πάγου, ἔνευ προηγουμένης ἀποφάσεως αὐτῶν καὶ ἔνευ οὐδεμιᾶς διαδικασίας. Οὐσιαστικῶς ἡ ἰσορροπία, ἡ ὁποία εἶναι συνταγματικῶς θεσμιχὴ πρὸς προστασίαν τῆς δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας, εἶχε παύσει νὰ ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, διότι διαδόδετο καθημερινῶς ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ ἄρσις τῆς. Ἡ πραγματοποιηθεῖσα δὲ ἄρσις τῆς ἰσορροπίας καὶ ἡ κατὰ προγραφεὴν ἀπόλυσις τῶν ὡς ἔνω δικαστῶν ἐξήλειψε τὸ αἰθερμα ἀσφαλείας τῶν δικαστῶν.

Ἡ ἐν λόγω συντακτικὴ πρῆξις ἀπηγόρευε τὴν ἐνῶπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας αἰτησίαν ἀκυρώσεως κατὰ τῶν πρῆξεων ἀπολύσεως καὶ ἐν γένει τὴν προσφυγὴν εἰς τὰ δικαστήρια.

Συγκρότως ἡ Κυβέρνησις ἤρνησθ νὰ διορίσῃ τοὺς ἀπολυθέντας δικαστὰς ὡς δικηγόρους. Καὶ συνῆμα ἀπηγόρευσε τὴν ἐν τῆς χάρας ἐξουδον αὐτῶν. Ἦτοι ἔθεσεν αὐτοὺς καὶ ὑπὸ περιορισμῶν.

Πάντα δὲ ταῦτα ἔνευ συγκεκριμένης τινὸς αἰτιολογίας καὶ ἔνευ οὐδεμιᾶς διαδικασίας.

Πάντες σχεδὸν οἱ ἀπολυθέντες δικασταὶ προσφυγόν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, Ἄνωτατο Διοικητικὸν Δικαστήριον, καθιδρυμένον ὑπὸ τοῦ Συντάγματος (καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς παροδοῦς δικτατορικῆς Κυβερνήσεως ματαρτιολοθέντος) πρὸς ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῶν πρῆξεων τῆς Διοικήσεως. Καὶ ἐξήτησαν τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἀπολύσεων τῶν, ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ ἐν λόγω συντακτικὴ πρῆξις εἶναι ἀνέλεγχτος, ἐπὶ τῇ λόγῳ ὅτι παραβιάζει θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ πολιτεύματος, ἐνῶ οἱ διοργανώσαντες τὸ πραξικόπημα διεκίνησαν ὡς σκοπὸν τῶν τὴν προστασίαν τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν, οἱτινες ἐκινδύνειον ἐξ ἀπειλουμένου ὄψεως κομμουνιστικὸν κινήματός κατὰληξιν τῆς ἐξουσίας. Ἐπεστήριξαν ἐπὶ αὐτῶν οἱ δικασταὶ ὅτι ἡ πρὸς ἀπολύσεως ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου παραβιάζει καὶ ὅρους τεθέντας ὑπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς συντακτικῆς πρῆξεως καὶ εἰδικῶς τὸν ἐν αὐτῆς ἐξυπακουόμενον ὅρον τῆς ἀποφάσεως.

Παραλλήλως οἱ ἐζητούντες νὰ διορισθῶσι δικηγόροι ἐξήτησαν τὴν ἀπόρριψιν τῆς παρανόμου ἀρνήσεως τοῦ Ἐπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὡς νὰ διορίσῃ αὐτοὺς δικηγόρους.

Τὴν 20θν Φεβρουαρίου 1969 καὶ τὴν 11αυτίου 1969 συνεζητήθη κατὰ πρῶτον ἡ πρῆξις ἀσφαλείας αἰτησίαι ἀκυρώσεως ἀπολύσεως τοῦ Ἄρσοπαγίτου κ. Ἀναστασίου Ὀδῶρου. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπέρριψε τὴν αἰτησίαν καὶ τὴν ὡς ἀπαρδέκτον δυνάμει τῆς ὡς ἔνω διατάξεως τῆς συντακτικῆς πρῆξεως. Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐν τῇ ἀπόφασί του ἐπιναλαμβάνει παγίαν νομολογίαν του, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἴσχυει τὸ ἀπαρδέκτον, ὅταν προβάλλονται καὶ λόγοι ἀκυρώσεως στηριζόμενοι εἰς παρῶσιν ὅρον τιθεμένου ἐν αὐτῆς τῆς συντακτικῆς χαρακτηρισμοῦ πρῆξεως, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ αἰτησίαι ἀκυρώσεως, διότι, ἐν

τοιαύτη περιπέτεια, ή διοικητική πράξις δέν έπιδόεται "κατ' έφαρμογήν" τής τοιαύτης νομοθετικής πράξεως, τοούτ' όπερ άποτελεεί βασικήν προϋπόθεσιν τοϋ άποκλεισμού τής αίτήσεως άκυρώσεως.

*Εδέχθη όμως τότε τό Συμβούλιον τής *Επικρατείας ότι επί τοϋ προκειμένου δέν προκρίεται έκ τής έν λόγω συντακτικής πράξεως ότι επιβάλλεται ό όρος τής προηγουμένης άφροδσεως, επί τῷ λόγω ότι ή δύναμις τής ΕΑ* συντακτικής πράξεως άπόλυσις άποτελεεί "δυσμενές διοικητικόν μέτρον" καί δέν έχει πειθαρχικόν χαρακτήρα. Είς τήν άπόφασιν όμως αύτήν ύπάρχει ίσχυρά μειοψηφία. Καί ό νομικός πόρος, όχι βεβαίως όμοιος, άφού έλευσεσυνετα δέν ύπάρχει, έξεδύλωσε τήν ζωηράν αντίθεσιν του προς τήν άπορριπτικήν ταύτην άπόφασιν.

Μετά ταύτα συνεζητήθη ένάπειον τοϋ Συμβουλίου τής *Επικρατείας αίτησις ένός έκ τῶν άπολυθέντων δικαστών κατά τής άρνήσεως τοϋ *Υπουργοϋ τής Δικαιοσύνης περί διορισμού του ώς δικηγόρου. Τό Συμβούλιον τής *Επικρατείας εδέχθη τήν αίτησιν ταύτην, πρόβαν ότι ή διάταξις είς τήν όποίαν στηρίζει τήν άρνήσιν του ό *Υπουργός, δέν έχει επί τοϋ προκειμένου έδαφος έφαρμογής. *Επικαιμένης όμως τής συζητήσεως όμοίον αίτήσιν άλλων άπολυθέντων δικαστών, ή Κυβέρνησις έξέδωκε είδίον νόμον (ν.δ. 192/969) όστις όρίζει ότι είς τήν διάταξιν, ήτις άπαγορεύει τόν διορισμόν ώς δικηγόρων ύπαλλήλων άπολυθέντων λόγω πειθαρχικοϋ παραπτώματος, περιλαμβάνεται καί ή περίπτωσις άπολυσεως των δύναμις τής ΕΑ* συντακτικής πράξεως άπολυθέντων δικαστών, ώς έξομοιομένης τής άπολυσεως ταύτης προς τήν διά πειθαρχικόν λόγους γενομένην.

Τήν 14ην *Ιουλίου 1929 συνεζητήθησαν αι αίτήσις άκυρώσεως τῶν άπολυσεων τῶν λοιπῶν άπολυθέντων, είνκοισιν ένός τῶν όμοίων.

Τό Συμβούλιον τής *Επικρατείας έπικρινεν ότι μετά τό ός ένν Η.δ. 192 δέν δύνάται νά εδοταθή ή αντίληψις ότι έκ τής ΕΑ* συντακτικής πράξεως δέν επιβάλλεται ό όρος τής άφροδσεως. *Εν πόσῳ περιπέτεια μετά σκέδην πλέον όρισμον καί έν όρει τής αίτιδος, τήν όποίαν έδωκε ζωηρότερον ή συζητήσις τῶν αίτήσεων τῶν 21 άλλων άπολυθέντων, ύπό τήν επίδρασιν δέ καί τής κριτικής, τής όποίας έγινε στόχος ή πρώτη άπόφασίς του, τό Συμβούλιον τής *Επικρατείας ήδύρωσε τής άπολυσείς τῶν 21 δικαστών διά τῶν ημιώτερον έκ τῶν προηληθέντων λόγων, ήτοι διά παράσιν όρου τής συντακτικής πράξεως περί προηγουμένης άφροδσεως, έν ή περιπέτεια, ώς έλεχθη δέν ίσχυει τό άπαράδεικτον, κατά τήν παγίαν περί τοϋτου νομολογίαν τοϋ Συμβουλίου τής *Επικρατείας.

*Η άπόφασις αύτή τοϋ Συμβουλίου τής *Επικρατείας, έπιδόεται έντεξ τής έκ τοϋ Συντάγματος άρμοδιότητός του, είναι όποχρωατική, κατά ρητήν διάταξιν τοϋ Συντάγματος καί τοϋ είς έντέλειαν τοϋτου σχετικοϋ νόμου περί Συμβουλίου τής *Επικρατείας.

Κατά συνέπειαν οι δικασταί έδικαιοϋντο νά έπανέλθουν είς τής θέσεις των. Καί όρειλεν ή Διοίκησις νά άνακαλέσῃ καί τυπικώς τό άκυρωθέν διάταγμα άπολυσεως έν τῷ συνόλω του.

*ΑΛΛ' ό πρόεδρος τής στρατιωτικής Κυβερνήσεως, συνταγματάρχης Κ. Παπαδόπουλος, πρόβη είς άνακοίνωσιν ότι όμωρεί ώς "έντελις

άνδραρκτου" τήν άκυριτικήν άπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς "Επικρατείας.
 "Εν συνεχείᾳ δ' Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης παρήγγειλε τοῖς Προέδροις
 καί Πρωθυπουργοῖς τῶν Δικαστηρίων ὅπως μή ἐπιτρέψωσι τήν σύνταξιν
 ἐπιδόσεως ἑμπροστίας καί ἀναλήψεως καθήκοντων ὑπό τῶν ἀπολυθῶν, ἔν
 αἱ ἀπολύσεις ἡμεροδύοσαν.

Εὐγυρῶνως μέ τήν ἀνωτέρω ἀνακοίνωσιν τοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς
 Κυβερνήσεως ἐξήτησαν ἀπὸ τῶν Προέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς "Επικρα-
 τείας κ. Στασινοπούλου ἕνα ὑποβίβη τήν ἀπό τῆς θέσεώς του παραίτησιν
 ἔνεκα τῆς ἐπιδόσεως τῆς παρανόμου ὄφθεν ἀποδόσεως. Ὁ κ. Στασινοπούλος
 ἀρνήθη. Παρὰ τοῦτο, αὐτοστιγμιαί ἐξημοσιεύθη διάταγμα ἀποδοχῆς τῆς
μή υποβιβάζεως παραίτησεώς του καί διάταγμα προαγωγῆς τοῦ Συμβούλου
 κ. Δημητῶτα, δεκτοῦ κατὰ σειρᾶν ἀρχαιότητος, εἰς τήν θέσιν τοῦ Προέ-
 δρου. Ἀσιαῖται δέ: ἦδη ἐπὶ τοῦ κ. Στασινοπούλου ψυχολογικῶς καταναγ-
 κασμῶς νά ὑπογράψῃ, προχρονολογημένον βεβαίωσι, τὸ ἔγγραφον παραίτη-
 σεως. Τοιαῦτα πράξεις, μή ἔχουσα προηγουμένον εἰς τήν ἱστορίαν, ἀπο-
 τελεῖ τήν τραγωδίαν καί υπερβαίνουσιν πῶσαν ἄλλην ἐπιφάνειαν καθε-
 στῶτος τῆς πλῆθς ἀταρχικῆς μορφῆς, καθεστῶτος διὰ τὸ ὄνομα καί ὁ
 χαρακτηρισμῶς τοῦ δεσποτισμοῦ καί τῆς τυραννίας εἶναι ἀνεπαρκῆς.

Οἱ δικασταί, τῶν ὀφείων ἡμεροδύοσαν αἱ ἀπολύσεις, ἐνερα-
 νίσθησαν εἰς τὰς θέσεις των ἕνα ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των. Ἄλλῃ
 δὲν ἐγένοντο δεκτοί. Ἐκς τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐχορηγήθησαν ἀπλῆς βεβαίω-
 σεις ὅτι δὲν γίνονται δεκτοί καί δὲν συνδέσσειται ἡ σχετικῆ ἐπίδοσις
 ἑμπροστίας καί ἀναλήψεως καθήκοντων, κατόπιν τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ
 Πρωθυπουργοῦ καί τῆς παραγγελίας τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκς
 ἄλλους δὲν ἐχορηγήθη οὐδ' ἡ βεβαίωσις αὕτη. Ἐκς μάλιστα ἀνεξήτησαν
 δικαστικῶν κλητήρα ἕνα ἐπιδόσῃ ὄφθωσιν αὐτῶν καί διαμαρτυρίαν μετ'
 ἀντιγράφου τῆς ἀποδόσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς "Επικρατείας, πρὸς δια-
 γνῶσιν τῶν δικαιοκρίτων των. Λιδοί αἱ κατὰ τόπους στρατιωτικαί ἀρχαί,
 παρακολουθοῦσά τε τοὺς μεταρῶντας εἰς τὰς θέσας τῶν δικαστηρίων, εἰς
 ἃ ὑπηρετοῦν ὄφθωσι οὐσημασμένων καιοποιῶν, ἀπηγορεύουσιν, ὡς καί τινὰς
 εἰσαγγελεῖς, εἰς τοὺς κλητήρας, ἐπὶ ἀπειλῇ ποινικῆς διώξεως καί
 ἐπιτοξίσεως, νά ἐνεργήσωσι τήν παραγγελθεύσαν ἐπίδοσιν, κατὰ τὰς
 περὶ ἐπίδοσεως σχετικὰς διατάξεις. Ὁ παρανόμος ἀπολυθεῖς εἰσαγγε-
 λεῖς ἔχουσιν, μεταρῶς καί αὐτοῖς εἰς τήν θέσιν του, ἔλαβε κατ'ἀρχὴν βε-
 βαίωσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ περὶ ἀρνήσεως συνδέσεως τῆς ἐπιδόσεως ἑμπρο-
 στίας. Ἄλλῃ μετ' ὀλίγον ἐπενέβη ἡ στρατιωτικῆ ἀρχὴ καί ἡ χωροφυλακῆ
 καί διὰ βίας ἔειρε καί δι' ἀπειλῶν κρατήσεως τοῦ ἐν λόγῳ εἰσαγγελεῖς,
 ἀπέσπασαν ἀπ' αὐτοῦ τήν χορηγηθεύσαν αὐτῇ ὡς ἕνα βεβαίωσιν.

"Ἡ ἀχαλίνωτος ἀδαιρέσεια συνεχίζεται. Συλλαμβάνεται καί
 ἐκτοπίζεται εἰς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς "Επικρατείας δικαιο-
 κρίτων, ὁ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῆν κ. Ἀλέξανδρος ΣΜΠρος. Συλλαμβάνον-
 ται καί ἐκτοπίζονται τρεῖς ἐκ τῶν συνηγόρων τῶν ἀπολυθέντων, οἵτινες
 ἤσησαν τὸ λειτουργικῶν των, ὑποστηρίζοντας τὰς αἰτήσεις τῶν ἀπολυ-
 θέντων δικαστῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς "Επικρατείας.

Τοιοῦτοτρόπως, ὑπὸ τοιαύτην τρομοκρατίαν, ἡ προσυγῆ
 εἰς τὰ δικαστήρια ἀποσιλεύεται.

Καί χθὲς (7.7.09) διὰ δηλώσεών του ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς
 Κυβερνήσεως κ. Παπανδρεῖς ἐκήρυξε τήν ἀρχὴν τῆς αὐτοδικίας. Τοῦτο ση-

μαίνει ότι πλε επί μισού κατάσκοπος δύναται να παροποιή ή και να θανατώνη πάντα, όστις, εις ιδιαιτέραν βραβείω συνομιλίαν, ήθελεν άποραοθή διαμενέω κατά τοσ καθεστώτος, ή και έπδηλώσει όμοιοήποτε δυσιμένειαν προς αυτό.

*Η στρατιωτική Κυβέρνησις, έν τή άρτασί της ότι νομιμοποιεί τήσ άρχής έκτεθείωσ ένεργείας της, αι όποσαι συνάραξαν τόν παπολιτισμένον νόμον, έξέδωκε ένα νόμον, διά τοσ όπολου άρρίζεται ότι άπορίσις δικαστηρίων "έπδοδεύται" καθ' ύπερρασιν δικαιοδοσίας" είναι άνυπόστατοι και άέν έκτελούνται.

*Εάν όμως τό Συμβόλιον τής *Επικρατείας άέν είχε δικαιοδοσίαν να κρίνη επί τών ύποθέσων αυτών, ώς ίσχυρίζεται ή Κυβέρνησις, άέν ύπήρχε άνάγκη ειδικού νόμου. Γνωρίζουσα όμως ή Κυβέρνησις ότι τό Συμβόλιον τής *Επικρατείας είχε δικαιοδοσίαν, διά να συγκαλέσ η άντισυνταγματικής ώς ανυ ένεργείας της, έξέδωκε τόν νόμον αυτόν, διά τοσ όπολου παραβιάζει και αύτίς τό ένταγμα. Διότι καταργεί άρισμένην δικαστικήν άπόρασιν και οικτιοποιείται τά έργα τών δικαστηρίων. Συγκεντρώνεται τοιούτοτρόπως εις έαυτήν ή στρατιωτική Κυβέρνησις - και τήτοις έτι - και τήν δικαστικήν έξουσίαν.

Αύτή είναι ή μορφή τοσ σημερινού έν *Ελλάδι στρατιωτικού καθεστώτος.

*Αθήναι, 9 *Ιουλίου 1969

